

Penge tilovers, saa synes jeg dog, det Spørgsmaal rejser sig: Er man sikker paa, at der ikke vil blive Bud efter disse Penge til Opgaver, som er endnu vigtigere end dem, der her er Tale om? Vi kan allerede nu pege paa Opgaver, som vil trække paa Statskassen. Vi har bevilget Penge til to nye Fiskerihavne for Udviklingen af Fiskeriet, og det vil vel nok komme til at dreje sig om en Snes Millioner Kroner. Om nogle faa Dage vil vi faa til anden Behandling et Forslag til Lov om Forstærkning og Udvidelse af Statsbanernes Hovedforbindelser, og naar jeg lægger samme Betragtning som før til Grund for, hvorledes Prisniveauet vil blive efter Krigen, vil denne Foranstaltning med et rundt Tal komme til at koste 100 Mill. Kr.

Jeg spørger altsaa: Vil der ikke foruden disse Opgaver, som allerede nu kalder paa Statens Penge, efter Krigen kunne komme en Række andre Opgaver, som stiller Fordringer til det danske Pengemarked? Hvis Staten og Pengemarkedet suger til sig alt, hvad der er disponibelt, er det klart, at saa bliver det saa meget vanskeligere at skaffe Midler til Fremme af andre Opgaver, og disse Opgaver kan meget godt være af rent offentlig Natur. Der er jo mange Opgaver, som Kommunerne maa løse, dertil hører ogsaa vigtige Opgaver, som hænger nøje sammen med Trafikspørgsmaal. Jeg har hørt den Udtalelse, at efter Krigen vil det komme an paa, at vi har vore indre Trafikforhold i Orden. Jeg tror, det er rigtigt, navnlig for Hovedliniernes Vedkommende, men det bliver sandelig ogsaa af Betydning, og af ikke mindre Betydning, at vi har vore internationale Trafikforhold i Orden, og det i en Grad, som vi vistnok nu ikke gør os nogen Forestilling om. Vi er nu i den Situation, at vi er afskaarne fra at fragte et eneste fremmed Skib til at sejle over Nordsøen, vi kan ikke opnaa Tilladelse af dem, der nu har Magten i dette Forhold, til at bruge andet end danske Skibe, og vi ved, hvor utilstrækkelig den danske Flaade er hertil. Hvorledes Forholdene vil arte sig efter Krigen, ved man ikke, men det er ikke usandsynligt, at meget vil afhænge af, at vi har vore egne Trafiklinier i Orden med vore egne Skibe, og det ganske specielt, naar det gælder de faste Rutelinier. Det vil imidlertid atter sige, at naar vi for det hele Samfunds Skyld, ikke for Dampskibsselskabernes, men for Samfundets Skyld, skal tilstræbe at have disse Forhold i Orden, vil der blive Bud efter mange Penge, som in-

gen andre end vi selv kan yde. Heri ligger ogsaa, at vi vil have Trang til at bygge og skaffe nye Skibe, og det kan blive store Summer, som vi kunde ønske at have til Disposition for at opretholde vore Erhverv, og ikke mindst for at redde, hvad reddes kan af hele Landbrugets internationale Forretning. Men naar Fremtiden i den Grad ligger i det usikre, naar vi ikke ved, hvilke Krav der vil blive stillet til Landets disponible Pengemidler, naar vi ikke ved, i hvilken Grad Pengenapheden kan gøre dette vanskeligt, saa spørger jeg: Er det saa rigtigt at binde sig langt ud i Fremtiden til Udgifter af det Omfang, her er Tale om?

Det er ud fra disse Betragtninger og i øvrigt under Henvisning til den Mindretalsbetænkning, som jeg har tilladt mig at afgive, at jeg herved fremsætter følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Under Hensyn til de af Mindretallet indenfor Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Anlæg af nye Privatbaner i Betænkningen gjorte Bemærkninger standser Folketinget Behandlingen af Lovforslaget og gaar over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er altsaa fremsat følgende Paastand om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Under Hensyn til de af Mindretallet indenfor Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Anlæg af nye Privatbaner i Betænkningen gjorte Bemærkninger standser Folketinget Behandlingen af Lovforslaget og gaar over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Det er herom, Forhandlingerne nu drejer sig.

Ordføreren (Andreasen): Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds' (Foss) Opfattelse staar jo i stærk Modsetning til den Mening, som raader hos Udvalgets øvrige Medlemmer. De Anker, som det ærede Medlem nylig fremsatte med Hensyn til vort Trafikvæsen og fremtidige nye Baneanlæg, har vi drøftet indenfor Udvalget, og det har ikke været det ærede Medlem muligt at overbevise et eneste Medlem om, at man burde gaa saa skarpt til Værks, for at bruge et mildt Udtryk, som at standse et af den højt-ærede Regering fremsat Lovforslag, som er blevet modtaget med den allerstørste Interesse af en overordentlig stor Del af Landets Befolkning, en Interesse, der yderligere har givet sig Udtryk deri, at